

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obo/2/2026
Identifikačné číslo spisu:	6099898255
Dátum vydania rozhodnutia:	28.07.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:6099898255.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v konkurznej veci úpadcu DREVOINDUSTRIA, a.s. „v konkurze“, so sídlom Dolné Rudiny 3, 010 01 Žilina, IČO: 31 562 167, o odvolaní konkurzného veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s., so sídlom Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005 proti rozvrhovému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 46K/72/1999-2252 z 10. novembra 2025, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 46K/72/1999-2252 z 10. novembra 2025 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „konkurzný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 46K/72/1999-2224 zo 17. júna 2025 schválil prepracovanú konečnú správu o speňažení majetku z konkurznej podstaty úpadcu DREVOINDUSTRIA a. s. „v konkurze“, Dolné Rudiny 3, 010 01 Žilina, IČO: 31 562 167 (ďalej len „úpadca“) a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty insolva, k. s., Námestie SNP 74/28, 960 01 Zvolen, IČO: 47 257 172 (ďalej aj „terajší správca“ alebo „správca“) v znení zo dňa 5. marca 2025, doručení súdu dňa 14. mája 2025 (ďalej aj „konečná správa“ alebo „správa“).

2. Po právoplatnosti uznesenia, ktorým bola schválená konečná správa, konkurzný súd vydal rozvrhové uznesenie č. k. 46K/72/1999-2252 zo dňa 10. novembra 2025 (ďalej aj „rozvrhové uznesenie“ alebo „napadnuté uznesenie“), ktorým rozhodol o rozdelení výťažku v sume 19 274,23 eura tak, že túto sumu rozdelil na uspokojenie odmeny a výdavkov správcu (výrok I.), súdneho poplatku za konkurzné konanie (výrok II.) a pohľadávok proti podstate podľa § 32 ods. 1 ZKV (výrok III.). Ohľadom pohľadávok na oddelené uspokojenie (výrok IV.), pohľadávok II. triedy podľa § 32 ods. 2 písm. b) ZKV (výrok V.), pohľadávok III. triedy podľa § 32 ods. 2 písm. b) ZKV (výrok IV.) a pohľadávok IV. triedy podľa § 32 ods. 2 písm. d) ZKV (výrok VII.) rozhodol, že sa neuspokojujú. Vo výroku VIII. špecifikoval pohľadávky vylúčené z uspokojenia podľa § 33 ods. 1 ZKR a výrokom IX. správcovi uložil povinnosť (v určených lehotách) poukázať veriteľom priznané sumy a konkurznému súdu predložiť doklady o

splnení rozvrhového uznesenia spolu s návrhom na zrušenie konkurzu a zbavenie funkcie správcu.

3. Medzi pohľadávky, ktoré sa na základe rozvrhového uznesenia neuspokojujú, patria tiež pohľadávky konkurzného veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s., so sídlom Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005 (ďalej aj „Slovenská konsolidačná, a.s.“), uvedené vo výroku IV. ako pohľadávky s por. číslom 20, 27, 59, 114, 160, vo výroku V. ako pohľadávky s por. číslom 20, 59, 91, 114, 229, vo výroku VI. ako pohľadávky s por. číslom 8, 27, 84, 133b, 136, 160, 220 a vo výroku VII. ako pohľadávky s por. číslom 8, 20, 27, 59, 79, 84, 106, 114, 133b, 136, 160 a 220.

4. V odôvodnení napadnutého uznesenia konkurzný súd poukázal na schválenú konečnú správu, z ktorej vyplýva, že príjmy konkurznej podstaty predstavujú sumu 790 025,14 eura, celkové výdavky konkurznej podstaty sú vo výške 779 240,81 eura (z čoho bolo v priebehu konkurzu uhradených 770 453,63 eura), pohľadávky proti podstate neuhradené v priebehu konkurzu sú vo výške 8 787,18 eura, odmena správcov konkurznej podstaty, ktorá bola priznaná terajšiemu správcovi, je 10 487,05 eura a hotové výdavky správcu, ktoré mu boli uhradené v priebehu konkurzu, sú celkom 297,28 eura. Na rozdelenie tak zostala suma 19 274,23 eura, pričom súčasťou tejto sumy je aj nevyplatená odmena správcu vo výške 10 487,05 eura a neuhradené pohľadávky proti podstate vo výške 8 787,18 eura.

5. Konkurzný súd konštatoval, že predmetné konkurzné konanie sa vzhľadom na čas podania návrhu na vyhlásenie konkurzu (23. februára 1999) spravuje zákonom č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení platnom od 1. februára 1998 do 31. júla 2000 (ďalej len „ZKV“). Podľa § 28 ods. 1 ZKV veriteľa pohľadávok, ktoré boli zabezpečené záložným právom alebo zádržným právom alebo obmedzením prevodu nehnuteľností alebo zabezpečovacím prevodom práva (ďalej len „oddelení veriteľa“), majú právo, aby ich pohľadávka bola uspokojená z výťažku predaja majetku, ktorým bola zabezpečená podľa poradia vzniku práva na oddelené uspokojenie. Právo na vydanie výťažku je potrebné uplatniť na súde, ktorý je príslušný pre konkurzné a vyrovnacie konanie. Podľa § 28 ods. 2 ZKV výťažok zo speňazenia majetku podľa odseku 1 do výšky zabezpečenej pohľadávky správcu vydá so súhlasom súdu konkurzným veriteľom po odpočítaní nákladov správy, speňazenia, vydania výťažku, odmeny a výdavkov správcu. Ak sa výťažok z predaja majetku vydá viacerým oddeleným veriteľom, podieľajú sa na uvedených nákladoch pomerne. Ak zabezpečená pohľadávka nebola takto plne uspokojená, považuje sa jej neuspokojená časť za pohľadávku prihlásenú podľa § 20. Konkurzný súd zdôraznil, že ide o kogentné ustanovenie, ktoré obsahuje taxatívny výpočet odpočítateľných položiek, o ktoré musí byť výťažok znížený. Kogentnosť tohto ustanovenia zároveň znamená, že výťažok získaný z predaja majetku, ku ktorému má oddelený veriteľ právo na oddelené uspokojenie, nesmie byť znížený o iné než odpočítateľné položky.

6. Z prihláškovej zložky pôvodného veriteľa evidovaného v zozname konkurzných veriteľov pod poradovým číslom 160 (Sociálna poisťovňa, Bratislava, pobočka Žilina) konkurzný súd zistil, že právny predchodca Slovenskej konsolidačnej, a.s. mal prihlásenú pohľadávku zabezpečenú Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a obmedzení prevodu nehnuteľností zo dňa 15. augusta 1997. Z pripojeného výpisu z katastra nehnuteľností (LV č. XXXX a č. XXXX pre k. ú. F.) vyplýva, že právny predchodca Slovenskej konsolidačnej, a.s. mal zriadené záložné právo na nehnuteľné veci zapísané na týchto listoch vlastníctva ako prvý v poradí. Predmetom záložného práva boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. F., zapísané na LV č. XXX: obytný dom, súp. č. XXXX, postavený na parcele č. XXX/X a pozemky parc. č. XXX/X o výmere 1208 m² (teraz LV č. XXXX), parc. č. XXX/X o výmere 522 m² (teraz LV č. XXXX) a parc. č. XXXX o výmere 610 m². Vklad do katastra bol povolený 12. septembra 1997 Okresným úradom, katastrálnym odborom Žilina. Byty (v počte 12 z 13 bytových jednotiek) vyššie označeného bytového domu súp. č. XXXX boli prevedené do osobného vlastníctva nájomníkov bývalým správcom K. N. spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a so spoluvlastníckym podielom k zastavanému pozemku o veľkosti 3435/293040, evidovaného na LV č. XXXX, pre k. ú. F. (pozemok parc. č. XX/X) a k bytu prináležiacemu podielu na príľahlom pozemku parc. registra „C“ č. XXX/X, evidovaného na LV č. XXXX pre k. ú. F.. Z prevodu bytov bývalý správca získal príjem vo výške 18 460,90 eura (556 153 Sk). Posledný byt č. X speňazil terajší správca za kúpnu cenu 22 055 eur.

Celkový príjem z predaja týchto bytov bol vo výške 40 515,90 eura.

7. Terajší správca v mailovom podaní z 24. októbra 2025 uviedol, že odvolateľ má síce nárok na vydanie výťažku z predaja nehnuteľností založených v jeho prospech po odpočítaní odpočítateľných položiek, avšak vzhľadom na skutočnosť, že bývalý správca neodovzdal žiadnu účtovnú evidenciu a ani žiadne finančné prostriedky získané do konkurznej podstaty, pričom na účte ponechal len čiastku 109,01 eura, ktorá bola spotrebovaná nákladmi konkurzu, nemôže byť tento veriteľ z predaja založeného majetku v jeho prospech (dvanástich bytov) uspokojený ako oddelený veriteľ. Čo sa týka výťažku z predaja bytu č. X, tak odpočítateľné položky k tomuto majetku v zmysle § 28 ods. 2 ZKV (náklady správy konkurzu, speňaženia, vydania výťažku a odmeny správcu) sú vo výške 21 926,81 eura, z toho: REGIONPRESS inzerca 313,78 eura, OUR MEDIA SR inzercia 573,87 eura, N Press inzercia 560,32 eura, Ing. Mária Kubišová, znalec - znalecký posudok 406,54 eura, notárske poplatky 9,22 eura, správny poplatok za návrh na vklad do KN 33 eur, Obvodné stavebné bytové družstvo Žilina - nedoplatky do fondov 436,21 eura, bankové poplatky 106,52 eura, správa podstaty - vedenie účtovníctva 6 449,11 eura, Mesto Žilina - daň z nehnuteľností 115,68 eura, poplatok za konkurz 1 976,27 eura, odmena správcu 10 421,67 eura, hotové výdavky správcu 295,82 eura.

8. Podľa názoru správcu patrí Slovenskej konsolidačnej, a.s. ako oddelenému veriteľovi výťažok vo výške 128,19 eura. Konkurzný súd však konštatoval, že správca v podanej správe nešpecifikoval odpočítateľné položky a ani neuviedol, ako k výške odpočítateľných položiek dospel. Odpočítateľné položky sa členia na individuálne odpočítateľné položky, ktoré sa týkajú iba konkrétneho založeného majetku a na spoločne odpočítateľné položky, ktoré sa týkajú celého majetku. V danom prípade individuálne odpočítateľné sú vo výške 875,75 eura a tvoria ich: 406,54 eura - znalecký posudok vypracovaný znalkyňou Ing. Máriou Kubišovou, 33 eur - správny poplatok za návrh na vklad do katastra nehnuteľností a 436,21 eura - nedoplatky za byt. Spoločne odpočítateľné položky sú celkom vo výške 21 333,42 eura a tvoria ich: 1 723,68 eura - inzercia, 9,22 eura - notárske poplatky, 109,01 eura - bankové poplatky, 6 600 eur - účtovníctvo, 115,68 eura - daň z nehnuteľností, 1 991,50 eura - súdny poplatok, 10 487,05 eura - odmena správcu, 295,85 eura - hotové výdavky správcu. Ide pritom o pohľadávky proti podstate, ktoré vznikli počas výkonu funkcie terajšieho správcu. Terajší správca získal do konkurzu (podľa schválenej správy) príjem vo výške 22 566 eur. Byt, ktorý je predmetom záložného práva v prospech pôvodného veriteľa Sociálna poisťovňa (teraz Slovenská konsolidačná, a.s.), bol terajším správcom speňažený na základe opatrenia konkurzného súdu č. k. 46K/72/1999-1952 z 3. mája 2021 za kúpnu cenu 22 055 eur. Preto sa Slovenská konsolidačná, a.s. na spoločne odpočítateľných položkách podieľa koeficientom 0,977355 [čo je pomer celkového príjmu terajšieho správcu 22 566 eur k cene speňaženého založeného majetku (bytu) 22 055 eur]. Výška spoločne odpočítateľných položiek pre Slovenskú konsolidačnú, a.s. je 20 850,32 eura (celková výška odpočítateľných položiek 21 333,42 krát koeficient 0,977355). Odpočítateľné položky spolu sú vo výške 21 726,07 Eur (sumár individuálne odpočítateľných položiek 875,75 eura + podiel zo spoločne odpočítateľných položiek 20 850,32 eura). Čistý výťažok pre tohto oddeleného veriteľa je preto 328,93 Eur (príjem 22 055 eur - odpočítateľné položky 21 726,07 eura).

9. Z ustanovenia § 31 ods. 1 ZKV v znení platnom od 1. februára 1998 do 31. júla 2000 vyplýva, ktoré nároky možno uspokojiť kedykoľvek v priebehu konkurzného konania. Citované znenie zákona však nerieši postupnosť uspokojovania pohľadávok veriteľov v rámci rozvrhového uznesenia, teda či prednosť majú pohľadávky proti podstate, alebo má prednosť nárok na oddelené uspokojenie. Postupnosť uspokojovania priniesla až novela ZKV, uskutočnená zákonom č. 238/2000 Z. z. s účinnosťou od 1. augusta 2000. V dôsledku absencie výslovnej postupnosti uspokojovania pohľadávok veriteľov v rámci rozvrhového uznesenia v ustanovení § 31 ods. 1 ZKV (v znení platnom do 31. júla 2000), prihliadol konkurzný súd na postupnosť vymenovania pohľadávok v citovanom ustanovení (v rámci ktorého sú skôr uvedené pohľadávky proti podstate a až následne sú uvedené nároky na oddelené uspokojenie) a mal za to, že prednosť v uspokojovaní majú pohľadávky proti podstate. Z uvedeného dôvodu konkurzný súd v rámci rozvrhového uznesenia uprednostil uspokojovanie pohľadávok proti podstate pred nárokmi oddelených veriteľov. Preto, hoci Slovenskej konsolidačnej, a.s. patrí výťažok zo speňaženia založeného majetku vo výške 328,93 eura, nebude uspokojovaná ako oddelený veriteľ,

pretože na uspokojenie nároku na oddelené uspokojenie nezostali žiadne finančné prostriedky. Všetky finančné prostriedky, ktoré zostali na uspokojenie v rámci rozvrhového uznesenia, budú vyplatené ako pohľadávky proti podstate (odmena správcu vo výške 10 487,05 eura a pohľadávky proti podstate vo výške 8 787,18 eura). Neuspokojená pohľadávka veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s. z oddeleného uspokojenia vo výške 22 458 272 Sk podľa výsledkov prieskumného pojednávania zo dňa 16. novembra 2000 bola z titulu nedoplatkov na poistnom zaradená ako pohľadávka tretej triedy a z titulu penálov ako pohľadávka štvrtej triedy.

10. Proti rozvrhovému uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie konkurzný veriteľ Slovenská konsolidačná, a.s. (ďalej aj „odvolateľ“) z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov - ďalej aj „CSP“]. Žiadal napadnuté rozvrhové uznesenie zrušiť a vec vrátiť konkurznému súdu na ďalšie konanie.

11. Za nesprávny (založený na nesprávnom právnom posúdení veci) označil postup konkurzného súdu, ktorý mu (ako oddelenému veriteľovi) nepriznal žiadne plnenie s odôvodnením, že podľa § 31 ods. 1 ZKV majú prednosť v uspokojovaní pohľadávky proti podstate pred nárokmi na oddelené uspokojenie, pričom celú rozvahanú sumu rozdelil na uspokojenie neuhradených pohľadávok proti podstate a odmeny správcu konkurznej podstaty. Zdôraznil, že uspokojenie oddeleného veriteľa z výťažku speňaženia jeho oddelenej podstaty sa aj v rámci rozvrhu riadi ustanovením § 28 ods. 2 ZKV, ktoré predstavuje špeciálnu právnu úpravu čo do uspokojenia nárokov na oddelené uspokojenie. Od výťažku zo speňaženia oddelenej podstaty je tak aj v rámci rozvrhu výťažku možné odrátať výlučne odpočítateľné položky, špecifikované v ustanovení § 28 ods. 2 ZKV. Poukázal na to, že ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít formulovala právny názor, že ak oddelený veriteľ nie je uspokojený v priebehu konkurzu, potom je uspokojený až v rozvrhovom uznesení, pričom rozvrhové uznesenie v časti uspokojenia oddelených veriteľov musí byť preskúmateľné a musí byť v súlade s ustanovením § 28 ZKV (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo/17/2012). Ďalej poukázal na komentár k § 28 ZKV od JUDr. Milana Ďuricu, PhD., 2003, str. 250, podľa ktorého je možné od výťažku zo speňaženia oddelenej podstaty odpočítať:

- a) odmenu SKP počítanú zo základu, ktorým je suma získaná speňažením konkrétnej oddelenej podstaty,
- b) individuálne odpočítateľné položky nákladov správy, speňaženia a vydania výťažku, ktoré sa týkajú iba konkrétneho založeného majetku a
- c) príslušný podiel na spoločne odpočítateľných položkách nákladov správy a speňaženia, určený pomerom výťažku zo speňaženia oddelenej podstaty oproti výťažku zo speňaženia a správy celej konkurznej podstaty.

12. V zmysle vyššie citovanej odbornej literatúry, ktorá je rešpektovaná aj v ustálenej rozhodovacej praxi najvyšších súdnych autorít, je teda možné od výťažku zo speňaženia oddelenej podstaty odpočítať odmenu správcu konkurznej podstaty počítanú zo základu, ktorým je suma získaná speňažením konkrétnej oddelenej podstaty. Zo základu 20 055 eur (výťažok zo speňaženia oddelenej podstaty) patrí správcovi odmena v zmysle § 7 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „vyhláška č. 493/1991 Zb.“) 25 000 Sk + 150 Sk za každých začatých 1 000 Sk základu nad 100 000 Sk, t. j. odmena v sume 3 344,29 eura [20 055 eur = 604 176,93 Sk; odmena SKP = 25 000 Sk + (150 Sk x 505) = 100 750 Sk = 3 344,29 eura]. Vychádzajúc z uvedeného výpočtu je tak možné od výťažku zo speňaženia oddelenej podstaty odpočítať na uspokojenie odmeny správcu len sumu 3 344,29 eura. Odmena správcu vo výške 10 487,05 eura tak, ako ju určil na uspokojenie konkurzný súd, predstavuje podiel terajšieho správcu na odmene, ktorá bola vypočítaná z celkových príjmov konkurznej podstaty, teda aj z príjmov, ktoré získal do konkurznej podstaty pôvodný správca K. N.. V kontexte uvedeného by bolo v rozpore s elementárnymi princípmi spravodlivosti i dobrých mravov, aby oddelený veriteľ znášal na úkor svojej oddelenej podstaty aj odmenu správcu, ktorá sa nepochybne viaže aj k príjmu zo speňaženia a správy iného majetku, nie len majetku jeho oddelenej podstaty.

13. Odpočítateľnú položku odmeny správcu by bolo možné stanoviť aj pomocou násobku koeficientu z celkovej odmeny správcu, ktorý spôsob výpočtu by bol podľa názoru odvolateľa spravodlivejší. V zmysle schválenej konečnej správy bola odmena počítaná z celkového základu vo výške 645 756,79 eura a vypočítaná v sume 53 890,99 eura bez DPH (bod 32 odôvodnenia uznesenia o schválení konečnej správy). Koeficient, ktorým by sa mala oddelená podstata podieľať na celkovej odmene správcu, sa potom určí pomerom sumy výťažku zo speňaženia oddelenej podstaty vo výške 20 055 eur oproti celkovému základu pre výpočet odmeny správcu vo výške 645 756,79 eura a predstavuje 0,0310565. Na oddelenú podstatu veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s. by potom mala pripadať odpočítateľná položka odmeny správcu len vo výške 1 673,67 eura (ako násobok koeficientu 0,0310565 a celkovej odmeny 53 890,99 eura). Keďže však výpočet odpočítateľnej položky odmeny správcu, počítanej zo základu, ktorým je výťažok zo speňaženia oddelenej podstaty, zodpovedá právnomu názoru rešpektovaných právnych autorít a je pre správcu priaznivejší, odvolateľ ponechal na zvážení odvolacieho súdu, ku ktorému zo spôsobov výpočtu sa prikloní.

14. Identifikáciu a vyčíslenie individuálnych odpočítateľných položiek zo strany konkurzného súdu odvolateľ nespochybnil. Podľa jeho názoru sa však konkurzný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam v otázke určenia spoločne odpočítateľných položiek a tiež v otázke určenia koeficientu, ktorým sa má oddelený veriteľ podieľať na spoločne odpočítateľných položkách. Konkurzný súd síce v odôvodnení správne uviedol, že spoločne odpočítateľné položky sú položky týkajúce sa celého majetku, avšak nesprávne pri ich identifikácii a výpočte vychádzal len z nákladov správy a speňaženia, ktoré vyprodukoval terajší správca, pričom medzi tieto odpočítateľné položky nesprávne zaradil aj odmenu správcu, ktorá tvorí samostatnú odpočítateľnú položku. Vychádzajúc z konečnej správy, celkové náklady správy a speňaženia celého konkurzného majetku (vrátane nákladov terajšieho správcu) predstavujú sumu 187 507,79 eura (bod 28 odôvodnenia uznesenia o schválení konečnej správy). Po odpočítaní individuálne odpočítateľných položiek v sume 875,75 eura, ktoré znáša oddelený veriteľ v plnej výške, ostáva suma 186 632,04 eura ako spoločne odpočítateľné položky. Koeficient, ktorým by sa mal oddelený veriteľ podieľať na spoločne odpočítateľných položkách, sa potom určuje pomerom sumy výťažku zo speňaženia majetku oddelenej podstaty oproti sume získanej speňažením a správou celej konkurznej podstaty. Vychádzajúc z konečnej správy, speňažením majetku oddelenej podstaty bola získaná suma (výťažok) vo výške 20 055 eur a celkové príjmy získané speňažením a správou celej konkurznej podstaty (vrátane príjmov získaných terajším správcou) predstavujú sumu 790 025,14 eura (bod 21 odôvodnenia uznesenia o schválení konečnej správy). Pomerom sumy získanej speňažením majetku oddelenej podstaty (20 055 eur) oproti celkovým príjmom konkurznej podstaty (790 025,14 eura) je možné dospieť ku koeficientu 0,0253585, ktorým sa má oddelený veriteľ podieľať na úhrade spoločne odpočítateľných položiek. Vynásobením koeficientu 0,0253585 a sumy spoločne odpočítateľných položiek vo výške 186 632,04 eura, odvolateľ vypočítal, že ako oddelený veriteľ by sa na spoločne odpočítateľných položkách mal podieľať sumou 4 732,71 eura.

15. Vychádzajúc z vyššie uvedeného mal odvolateľ za to, že podľa § 28 ods. 2 ZKV môžu byť od výťažku zo speňaženia majetku oddelenej podstaty vo výške 20 055 eur odpočítané len nasledovné položky:

- a) príslušná časť odmeny správcu konkurznej podstaty vo výške 3 344,29 eura, resp. len vo výške 1 673,67 eura (v prípade určenia pomocou koeficientu z celkovej odmeny správcu),
- b) individuálne odpočítateľné položky nákladov správy, speňaženia a vydania výťažku vo výške 875,75 eura a
- c) príslušný podiel na spoločne odpočítateľných položkách nákladov správy a speňaženia vo výške 4 732,71 eura, po odpočítaní ktorých by pohľadávka oddeleného veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s. mala byť uspokojená sumou 11 102,75 eura, resp. sumou 12 772,87 eura (v prípade určenia príslušnej časti odmeny pomocou koeficientu z celkovej odmeny správcu).

16. K odvolaniu veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s. sa vyjadril správca, ktorý podané odvolanie označil za nemajúce oporu v právnych predpisoch a v celom rozsahu nedôvodné. Poukázal na to, že odvolateľ svoje námietky smeruje proti spôsobu určenia odmeny správcu a pohľadávok proti podstate,

hoci tieto otázky boli právoplatne vyriešené uznesením o schválení konečnej správy. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 46K/72/1999-2224 zo 17. júna 2025 schválil prepracovanú konečnú správu v rozsahu šiestich výrokov, kde výrok VI znie nasledovne: Na rozdelenie zostáva suma 19.274,23 Eur, pričom súčasťou tejto sumy je aj doteraz nevyplatená odmena správcu vo výške 10.487,05 Eur a neuhradené pohľadávky proti podstate vo výške 8.787,18 Eur. Konkurzný súd teda priamo vo výroku rozhodnutia uviedol, že odmena správcu vo výške 10 487,05 eura, ako aj neuhradené pohľadávky proti podstate vo výške 8 787,18 eura budú uhradené z výťažku na rozdelenie. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť bez toho, aby voči nemu niektorý z veriteľov podal odvolanie. Slovenská konsolidačná, a.s. v rámci námietok voči konečnej správe namietala len rozdelenie celkovej odmeny medzi jednotlivých správcov, pričom konkurzný súd jej námietkam nevyhovel. Iné námietky v priebehu schvaľovania konečnej správy odvolateľ nepodal. V konečnej správe bolo pritom jasne uvedené, že zostatok prostriedkov na uspokojenie veriteľa s právom na oddelené uspokojenie je po uspokojení odmeny správcu a neuhradených pohľadávok proti podstate 0 eur. Poda názoru správcu mali námietky odvolateľa smerovať proti konečnej správe a mali byť prezentované v 15-dňovej lehote podľa § 29 ods. 3 ZKV. Rovnako, ak odvolateľ nesúhlasil s výrokmi uznesenia konkurzného súdu o schválení konečnej správy (vrátane výroku, že odmena správcu a pohľadávky proti podstate budú uspokojené z výťažku, ktorý má správca k dispozícii), mal voči uzneseniu podať odvolanie, čo neurobil. Podľa názoru správcu teda napadnuté rozvrhové uznesenie plne korešponduje so schválenou konečnou správou a s právoplatnými výrokmi, ktorými je súd viazaný. Zdôraznil, že rozvrhové uznesenie je len vykonávacím rozhodnutím viazaným na právoplatnú konečnú správu a v tejto fáze konania je vylúčené, aby odvolací súd znova preskúmaval vecnú správnosť položiek konečnej správy.

17. Ďalej správca uviedol, že pokiaľ by aj nárok odvolateľa bol uspokojovaný mimo rozvrhového uznesenia (čo nie je), tak doteraz neuhradené pohľadávky proti podstate sú zároveň nákladom správy majetku oddelenej podstaty, ktorý v čase výmeny správcov ešte nebol speňažený, keďže žiadny iný majetok správcu v čase vzniku týchto pohľadávok proti podstate nespravoval. Na takomto nespeňaženom majetku sa oddelený veriteľ podieľal rozsahom 97,73 %, ako správne uviedol konkurzný súd. Ani v takomto prípade by teda tvrdenia veriteľa, že sa má na nákladoch a odmene podieľať len v rozsahu 3,1 %, neboli správne. Zdôraznil tiež, že ustanovenie § 28 ods. 2 ZKV neupravuje mechanizmus určovania alebo krátenia odmeny správcu, ale výlučne poradie a spôsob vydania výťažku oddelenému veriteľovi. Výška odmeny správcu sa určuje výhradne podľa vyhlášky č. 493/1991 Zb. a je schvaľovaná v konečnej správe. Rovnako sa pri rozhodovaní o konečnej správe určuje aj konečná výška vzniknutých pohľadávok proti podstate. Po právoplatnom schválení konečnej správy nemôžu byť závery z nej vyplývajúce dodatočne modifikované v rozvrhovom uznesení. ZKV ani vyhláška č. 493/1991 Zb. nepoznajú delenie odmeny na zabezpečenú a nezabezpečenú časť. Určuje sa len jedna odmena správcu, ktorá má byť uspokojená z prostriedkov podliehajúcich konkurzu. V danom prípade bola odmena správcu určená na čiastku 10 487,05 eura, ktorá má byť (podľa právoplatného uznesenia konkurzného súdu) súčasťou celkovej čiastky, ktorá ostáva na rozdelenie. Odmena správcu sa v rámci rozvrhového uznesenia uspokojuje vždy ako prvý nárok a vždy v celom rozsahu (§ 32 ods. 1 ZKV). To znamená, že ak je v konkurze dostatok prostriedkov, odmena sa uspokojí v priznanom rozsahu. Priznaná odmena sa nijako dodatočne nekráti, ako sa o to (bez opory v právnych predpisoch) snaží odvolateľ, ani sa pre oddelenú podstatu neurčuje len z výťažku do tejto podstaty zaradeného majetku. Napriek tomu, že k uvedenému sa už Najvyšší súd Slovenskej republiky vyjadril v rozhodnutí o odvolaní (sp. zn. 1Obo/3/2024), ktoré správca podal voči pôvodne schválenej konečnej správe, tak Slovenská konsolidačná, a.s. opätovne v odvolaní požaduje, aby bola odmena správcu určená len z majetku, ktorý správca speňažil v rámci oddelenej podstaty. Odmena však predstavuje odplatu za celkovú činnosť správcu v konkurze, nielen za speňažovanie majetku. Správca v tejto súvislosti poukázal na to, že všetky ním realizované úkony boli vykonané bez akejkoľvek súčinnosti predchádzajúceho správcu, čo vyžadovalo mimoriadne časovo a technicky náročnú činnosť rekonštrukcie dovtedajšieho priebehu konkurzu. Mal za to, že výška odmeny tak, ako bola určená v konečnej správe, je správna a vzhľadom na zložitosť veci aj primeraná a má byť vyplatená z prostriedkov, ktoré sú dostupné. Priznanie odmeny, ktorá by nemala byť správcovi vyplatená, by bolo iracionálne a nemalo by zmysel.

18. V ďalšej časti vyjadrenia správcu opätovne zdôraznil, že všetky pohľadávky proti podstate, ktoré

majú byť podľa rozvrhového uznesenia uhradené, vznikli za jeho činnosti (ako nového správcu konkurznej podstaty), kedy majetok oddeleného veriteľa (odvolateľa) predstavoval 97,73 % hodnoty majetku úpadcu. Vzniknuté náklady (po zmene správcov) preto nie je možné rozpočítať iným spôsobom, než ako to vykonal konkurzný súd, pretože tieto pohľadávky vznikli v súvislosti so správou tohto (ešte nespeňaženého) majetku. Nemožno od tretích osôb spravodlivo požadovať, aby nedostali zaplatené za služby poskytnuté úpadcovi len preto, že zabezpečený veriteľ sa snaží špekulatívne ich nároky preniesť (rozpočítať) na výťažok, ktorý už v čase vzniku zmluvného vzťahu s týmito tretími osobami nebol k dispozícii (bol spreneverený). Rovnako by správcovi žiadny subjekt neposkytol žiadnu službu pri vedení konkurzu, ak by bol upozornený, že jeho nárok bude uhradený iba v časti 3 %, pretože nový náklad sa má rozpočítať aj na výťažok, ktorý bol spreneverený. Zároveň nemožno požadovať od správcu, aby vedenie konkurzu financoval z vlastných zdrojov. Aj v tomto kontexte nemožno považovať právny názor odvolateľa za správny a jeho aplikácia by nevedla k spravodlivému vyriešeniu veci.

19. Na margo princípu spravodlivosti, na ktorý sa odvoláva odvolateľ, správca uviedol, že konkurznú vec prevzal v čase, keď už bola pôvodným správcom K. N. spôsobená škoda. Nemal tak reálnu možnosť vec ovplyvniť a musel zložito rekonštruovať priebeh konkurzu a tento dotiahnuť do konca. Na druhej strane odvolateľ ako zabezpečený veriteľ bol účastníkom konania ešte pred začiatkom speňažovania. Vôbec sa pritom o konkurz nezaujímal, neriešil, že bývalý správca bol ako fyzická osoba sám od roku 2004 v konkurze (a teda zjavne nespôsobilý vykonávať funkciu správcu), nezaujímal sa o stav speňažovania a od predchádzajúceho správcu nepožadoval vydanie výťažku speňažovania oddelenej podstaty. Teraz sa finančnú ťarchu vzniknutej situácie snaží preniesť na subjekty, ktoré si riadne plnili svoje povinnosti (správca a subjekty poskytujúce úpadcovi služby), čo so spravodlivosťou nemá nič spoločné. Pre úplnosť tiež poznamenal, že oddelená podstata veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s. nebola tvorená len jedným bytom (z ktorého hodnoty odvolateľ odvodzuje celkový pomer), ale ju tvorilo (ďalších) 12 bytov. Výťažok z nich nevzal odvolateľ pri svojich výpočtoch o vzájomných pomeroch vôbec do úvahy.

20. Napokon správca poukázal tiež na to, že podané odvolanie nebolo elektronicky podpísané osobami, ktoré sú oprávnené konať za Slovenskú konsolidačnú, a.s. Hoci sa pri konaní za Slovenskú konsolidačnú, a.s. (podľa výpisu z obchodného registra) vyžaduje podpis aspoň dvoch štatutárov (fyzický alebo elektronický) a na odvolaní je uvedené, že ho podpísali predseda predstavenstva Mgr. Peter Egry a člen predstavenstva Mgr. Zuzana Obertová, tak samotné odvolanie bolo autorizované výlučne elektronickou pečaťou, ktorá nie je podpisom osoby oprávnenej konať za spoločnosť. Elektronická pečať slúži primárne na určenie domnienky integrity a pôvodu dokumentu, avšak nenahrádza podpis žiadnej konkrétnej osoby. Z predmetného elektronického dokumentu tak vyplýva len to, že pochádza od Slovenskej konsolidačnej, a.s. V tejto súvislosti poukázal na znenie prvej vety § 23 ods. 3 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o e-Governmente“).

21. S poukazom na uvedené správca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“) odvolanie Slovenskej konsolidačnej, a.s. odmietol, keďže nebolo podpísané oprávnenou osobou. Pre prípad, že sa odvolací súd nestotožní s jeho tvrdením o nedostatku autorizácie odvolania, správca navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozvrhové uznesenie ako vecne správne potvrdil.

22. K vyjadreniu správcu zaslal odvolateľ vyjadrenie z 5. marca 2026 (odvolaciu repliku). Za nesprávne označil tvrdenie správcu, že jeho odvolacie námietky smerujú proti spôsobu určenia odmeny správcu a pohľadávok proti podstate, ktoré však už boli právoplatne vyriešené výrokom VI uznesenia o schválení konečnej správy. Podľa jeho názoru chcel konkurzný súd formuláciou predmetného výroku zdôrazniť len to, že tam uvedené pohľadávky neboli doposiaľ uhradené a o výške (rozsahu) ich uspokojovania bude konkurzný súd následne rozhodovať v rámci rozvrhu sumy určenej na uspokojenie veriteľov. Predmetom schvaľovania konečnej správy nie je rozdelenie výťažku zo speňažovania konkurznej podstaty na uspokojenie jednotlivých nárokov, pretože toto je výhradne predmetom rozvrhového uznesenia v zmysle § 30 a nasl. ZKV. Odvolateľ preto správne smeruje svoje odvolanie voči rozvrhovému uzneseniu

ako rozhodnutiu, ktorým bolo (podľa jeho názoru nesprávne) rozhodnuté o uspokojení celej odmeny správcu a pohľadávok proti podstate v rozpore s ustanovením § 28 ods. 2 ZKV, čím boli porušené práva odvolateľa ako oddeleného veriteľa.

23. Odvolateľ ďalej uviedol, že nerozporuje skutočnosť, že ustanovenie § 28 ods. 2 ZKV neupravuje mechanizmus určovania alebo krátenia odmeny správcu konkurznej podstaty a že výška odmeny je určená vyhláškou č. 493/1991 Zb. a schvaľovaná v konečnej správe. Zo znenia citovaného ustanovenia je však podľa jeho názoru zrejmé, že jeho účelom bolo podriaďiť uspokojovanie oddelených veriteľov v konkurze osobitnému režimu s tým, že od výťažku zo speňaženia oddelenej podstaty možno odpočítvať len explicitne stanovené odpočítateľné položky, ktoré s dotknutou oddelenou podstatou súvisia, prípadne pomernú časť nákladov správy, ktoré sa nedajú oddeliť. Zdôraznil, že správca vykonáva správcovskú činnosť ako podnikanie a ako každý podnikateľský subjekt nesie určité riziko, že jeho (súkromnoprávny) nárok na odmenu nemusí byť za určitých okolností uspokojený v celosti, čo je aj prejednávany prípad, keď podľa § 28 ods. 2 ZKV môže byť od výťažku zo speňaženia oddelenej podstaty odpočítaná len pomerná časť odmeny správcu, počítaná buď zo základu, ktorým je rozdeľovaný výťažok zo speňaženia oddelenej podstaty alebo koeficientom z celkovej odmeny, ktorý koeficient sa určí pomerom výťažku zo speňaženia oddelenej podstaty oproti celkovému základu pre výpočet odmeny správcu. Aj z hľadiska primárneho účelu konkurzu, ktorým je v zmysle § 2 ods. 2 ZKV pomerné uspokojenie veriteľov (a nie odmeny a výdavkov správcu), by bolo nanajvýš nespravodlivé, aby bol celý výťažok zo speňaženia oddelenej podstaty spotrebovaný na uspokojenie odmeny a výdavkov správcu, ktoré nemajú vecný súvis so získaným výťažkom. Skutočnosť, že výťažok zo speňaženia všeobecnej podstaty a iných oddelených podstát bol predchádzajúcim správcom spreneverený, v dôsledku čoho nemôže byť nárok správcu na odmenu uspokojený v plnom rozsahu (ako bol vyčíslený v uznesení o schválení konečnej správy), nemôže byť dôvodom na uspokojenie odmeny správcu na úkor oddeleného veriteľa (v rozpore s účelom ustanovenia 28 ods. 2 ZKV). Zdôraznil, že nerozporuje ani skutočnosť, že odmena predstavuje odplatu za celkovú činnosť správcu a ani správnosť jej výšky určenej v konečnej správe, nesúhlasí však s určením rozsahu uspokojenia odmeny správcu z oddelenej podstaty. Podľa jeho názoru možno rozsah uspokojenia nároku správcu na odmenu stanoviť objektívne pomerom výťažku zo speňaženia oddelenej podstaty oproti celkovému základu pre výpočet odmeny. Uviedol tiež, že odmieta obvinenia správcu z údajnej nečinnosti a nezáujmu o konkurzné konanie, ktoré vníma ako pokus o zbavenie sa zodpovednosti a jej prenesenie na konkurzného veriteľa, ktorý nie je orgánom s právomocami kontroly a riadenia konkurzného konania. Pokiaľ správca zdôraznil, že nemožno od tretích osôb spravodlivo požadovať, aby nedostali zaplatené za služby poskytnuté správcovi, tak rovnako nemožno spravodlivo požadovať ani od oddeleného veriteľa, aby od výťažku zo speňaženia jeho oddelenej podstaty boli v rozpore s ustanovením 28 ods. 2 ZKV odpočítané položky, ktoré s danou oddelenou podstatou nesúvisia a tento bol prakticky celý spotrebovaný na uspokojenie nároku správcu na odmenu a ním vyprodukovaných nákladov konkurzu. Je zodpovednosťou správcu vyhodnotiť, či pri dodržaní všetkých zákonných ustanovení (vrátane 28 ods. 2 ZKV) má na úhradu externých služieb a prípadne navrhnúť zrušenie konkurzu podľa § 44 ods. 1 písm. d) ZKV.

24. Za nesprávny označil odvolateľ tiež názor správcu, že podané odvolanie nebolo podpísané oprávnenou osobou, pretože bolo autorizované výlučne kvalifikovanou elektronickou pečaťou, ktorá nie je podpisom konkrétnej osoby oprávnenej konať za spoločnosť. Namietal, že správcom predkladaný výklad ustanovenia § 23 zákona o e-Governmente by úplne vylučoval použitie kvalifikovanej elektronickej pečate pri autorizácii elektronických podaní právnických osôb a orgánov verejnej moci v úradnom styku, čo určite nebolo cieľom dotknutej právnej úpravy. Zdôraznil, že kvalifikovaný certifikát pre kvalifikovanú elektronickú pečať je právnickým osobám vydávaný kvalifikovaným poskytovateľom dôveryhodných služieb v zmysle zákona č. 272/2016 Z. z. o dôveryhodných službách, a to na základe žiadosti, ktorá musí byť podpísaná alebo autorizovaná osobami, ktoré sú oprávnené konať za žiadateľa, z čoho možno (logicky) vyvodiť, že kvalifikovaná elektronická pečať je ekvivalentom klasickej pečiatky a podpisu osôb oprávnených konať za právnickú osobu. Kvalifikovaná elektronická pečať tak deklaruje a garantuje integritu elektronickeho podania v tom význame, že podanie bolo vyhotovené a podpísané dotknutou právnickou osobou v zastúpení osôb oprávnených za ňu konať. Poukázal tiež na ustanovenia

§ 23 ods. 1 a ods. 3 zákona o e-Governmente, v zmysle ktorých je potrebné skúmať, či tento zákon alebo osobitné predpisy vyžadujú autorizáciu elektronického podania konkrétnou osobou v konkrétnom postavení (napr. podpis ministra na určitých rozhodnutiach). Keďže však zákon o e-Governmente, ZKV ani CSP (ktorými sa spravuje postup súdov a účastníkov v konkurzných konaniach) žiadne takéto podmienky vo vzťahu k autorizácii elektronického podania konkurzného veriteľa ako účastníka konkurzného konania neurčujú, tak je na mieste akceptovať autorizáciu elektronického podania aj prostredníctvom kvalifikovanej elektronickej pečate. Zdôraznil, že aj Občiansky zákonník ako lex generalis explicitne stanovuje (§ 40 ods. 4), že pre zachovanie písomnej formy právneho úkonu právnickej osoby postačuje podpísanie elektronického dokumentu kvalifikovanou elektronickou pečaťou, vydanou tejto právnickej osobe a nevyžaduje sa osobitne pripojenie kvalifikovaných elektronických podpisov osôb konajúcich za právnickú osobu.

25. Správca sa k replike odvolateľa vyjadril podaním z 30. marca 2026 (odvolacou duplikou), v ktorom zotrval na svojich doterajších vyjadreniach. Opätovne zdôraznil, že odmena predstavuje odplatu za celkovú činnosť správcu v konkurznom konaní, nie len za jednotlivé úkony viazané na konkrétny majetok. V období, za ktoré vznikol správcovi nárok na odmenu určenú súdom, predstavovala oddelená podstata rozhodujúcu časť nespeňaženého majetku (97,73 %) a v takomto rozsahu konkurzný súd aj zaťažil oddelenú podstatu odmenou správcu. Odmena správcu je pritom v zmysle § 31 ods. 1 ZKV náklad, ktorý možno v priebehu konkurzu uspokojiť z dostupných prostriedkov kedykoľvek, teda aj mimo rozvrhového uznesenia. Rovnako nedôvodná je aj námietka odvolateľa smerujúca proti zahrnutiu nákladov správcu (poplatok za konkurz a náklady na vedenie účtovníctva) medzi náklady, ktoré majú byť uhradené z výťažku oddelenej podstaty. Poukázal na to, že vedenie účtovníctva je zákonnou povinnosťou úpadcu ako podnikateľského subjektu a ide o nevyhnutnú činnosť pre riadne vedenie konkurzu, jeho ukončenie a splnenie zákonných povinností (napr. vo vzťahu k daňovým a účtovným predpisom). Tieto náklady majú vecný súvis so správou celej konkurznej podstaty, keďže ide o náklady na vedenie účtovníctva len za obdobie, odkedy bola ustanovená do funkcie správcu insolva, k.s. V čase vzniku týchto nákladov tvorila oddelená podstata 97,73 % nespeňaženého majetku, preto je podľa názoru správcu dôvodné, aby sa oddelená podstata v tomto pomere podieľala na týchto nákladoch, keďže išlo o rozhodujúci predmet správy a speňažovania po zmene správcov. Aj ďalšie neuhradené náklady správcu, t. j. odmena správcu, náklad na daň z nehnuteľnosti a poplatok do fondu údržby, prevádzky a opráv (týkajúci sa bytu tvoriaceho oddelenú podstatu) majú vecný súvis s oddelenou podstatou. V tomto smere neobstojí ani námietka odvolateľa o nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia, keďže súd podrobne rozviedol, akými úvahami sa riadil pri určení pomeru, ktorým sa oddelená podstata podieľa na úhrade nákladov konkurzu. Za nesprávny označil názor odvolateľa, že mal podať návrh na zrušenie konkurzu pre nedostatok majetku s poukazom na to, že v predmetnom konkurze existoval majetok postačujúci na úhradu nákladov konkurzu (čo potvrdilo aj rozvrhové uznesenie), a preto bol povinný pokračovať v jeho správe a speňažovaní. To len odvolateľ nechce, aby boli z dosiahnutého výťažku tieto náklady uhradené, napriek tomu, že bez ich vynaloženia nemohlo dôjsť k speňaženiu majetku tvoriaceho oddelenú podstatu. Odvolateľom navrhovaný postup by viedol k vzniku ďalších právnych procesov, najmä k potrebe nariadiť likvidáciu majetku (bytu a podielov na pozemkoch), čo by znamenalo neželaný presun riešenia majetkových pomerov úpadcu do ďalšieho konania. Uvedené by bolo popretím účelu konkurzu, ktorým je definitívne usporiadanie majetkových pomerov úpadcu a jeho následný výmaz z obchodného registra.

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 34 ods. 3 CSP) po prejednaní odvolania v rozsahu a z dôvodov v ňom uvedených (§ 379, § 380 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie konkurzného veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s. je nedôvodné.

27. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením správcu, že odvolanie podal neoprávnený subjekt, keďže elektronický dokument, obsahujúci predmetné odvolanie, nebol podpísaný kvalifikovanými elektronickými podpismi osôb oprávnených konať za Slovenskú konsolidačnú, a.s., ale výlučne kvalifikovanou elektronickou pečaťou odvolateľa. Odvolací súd poukazuje na to, že z ustanovenia § 125 ods. 2 v spojení s § 123 ods. 2 CSP vyplýva, že odvolanie ako podanie strany sporu vo veci samej, ak je

urobené v elektronickej podobe, musí byť autorizované podľa osobitného predpisu, ktorým sa rozumie zákon č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov. Podľa druhej vety § 23 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona o e-Governmente, osoba, ktorá nie je orgánom verejnej moci, vykoná autorizáciu elektronického podania, ak sa podľa zákona podáva v elektronickej podobe a zákon neustanovuje iný spôsob autorizácie alebo ak je podľa osobitného predpisu náležitou podania vlastnoručný podpis kvalifikovaným elektronickým podpisom alebo kvalifikovanou elektronickou pečaťou. Z uvedeného je zrejmé, že kvalifikovaný elektronický podpis a kvalifikovaná elektronická pečať predstavujú rovnocenné spôsoby autorizácie elektronických podaní, pričom elektronický podpis slúži na autorizáciu elektronických podaní fyzickými osobami, zatiaľ čo elektronická pečať sa vydáva iba pre právnické osoby. Ustanovenie § 23 ods. 3 zákona o-Governmente, na ktoré poukázal odvolateľ vo svojej odvolacej replike, sa vzťahuje na autorizáciu orgánmi verejnej moci, čo nie je prípad odvolateľa. Rovnako nenáležitý je aj odkaz na ustanovenie § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka o zachovaní písomnej formy právneho úkonu, keďže táto úprava sa vzťahuje na hmotnoprávne úkony, a nie na procesné podania.

28. Kvalifikovaná elektronická pečať predstavuje najvyššiu formu úrovne elektronickej pečate. Platí pri nej domnienka integrity údajov a správnosti pôvodu tých údajov, s ktorými je kvalifikovaná elektronická pečať spojená. S poukazom na uvedené odvolací súd uzaviera, že pokiaľ bola na autorizáciu odvolania (ako podania vo veci samej v elektronickej podobe) použitá kvalifikovaná elektronická pečať Slovenskej konsolidačnej, a.s., tak ide bez akýchkoľvek pochybností o odvolanie tejto právnickej osoby, ktorá ako jeden z konkurzných veriteľov je osobou oprávnenou na podanie odvolania proti rozvrhovému uzneseniu.

29. Odvolateľ z pozície oddeleného veriteľa vytýka konkurznému súdu, že napadnutým rozvrhovým uznesením rozhodol o tom, že jeho pohľadávka s právom na oddelené uspokojenie (s poradovým číslom 160) nebude uspokojená vôbec napriek tomu, že po zmene správcov terajší správca časť majetku, ktorým bola táto pohľadávka zabezpečená (jeden byt), speňažil a dosiahol výťažok 22 055 eur. Podľa názoru konkurzného súdu síce tomuto oddelenému veriteľovi po odpočítaní odpočítateľných položiek v zmysle § 28 ods. 2 ZKV patrí čistý výťažok vo výške 328,93 eura, avšak z ustanovenia § 31 ZKV (v znení účinnom do 31. júla 2000) vyplýva, že prednosť v uspokojovaní majú pohľadávky proti podstate pred nárokmi na oddelené uspokojenie. A keďže finančné prostriedky určené na rozdelenie v rámci rozvrhu postačujú len na úhradu odmeny terajšieho správcu a pohľadávok proti podstate, nárok odvolateľa na oddelené uspokojenie uspokojený nebude. Uvedené odvolateľ označil za nesprávny postup konkurzného súdu, založený na nesprávnom právnom posúdení veci [odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP] s poukazom na to, že uspokojenie oddeleného veriteľa z výťažku speňaženia jeho oddelenej podstaty sa aj v rámci rozvrhu riadi ustanovením § 28 ods. 2 ZKV, ktoré predstavuje špeciálnu právnu úpravu čo do uspokojenia nárokov na oddelené uspokojenie. Podľa názoru odvolateľa možno od tohto výťažku aj v rámci rozvrhu odrátať výlučne tam špecifikované odpočítateľné položky, pričom pokiaľ ide o odpočítateľnú položku „odmena správcu“, táto sa má správne počítať zo základu, ktorým je suma získaná speňažením konkrétnej oddelenej podstaty. V rámci ďalšieho odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP odvolateľ spochybnil spôsob výpočtu jeho podielu na tzv. spoločne odpočítateľných položkách, medzi ktoré konkurzný súd nesprávne zahrnul odmenu správcu (ktorá podľa jeho názoru predstavuje samostatnú odpočítateľnú položku) a predstavil vlastný (správny) spôsob výpočtu a v rámci neho dve alternatívy, ako by sa mal počítať jeho podiel na odmene správcu, pričom ponechal na úvahe odvolacieho súdu, ku ktorému zo spôsobov výpočtu sa prikloní.

30. Pokiaľ správca vo svojich vyjadreniach v priebehu odvolacieho konania spochybnil prípustnosť vyššie uvedených námietok odvolateľa s poukazom na to, že mali byť uplatnené v lehote podľa § 29 ods. 3 ZKV, odvolací súd poukazuje na odsek 47 odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie č. k. 46K/72/1999-2224 zo 17. júna 2025 (o schválení konečnej správy), v ktorom konkurzný súd na margo námietky veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s. (prednesenej pri prejednaní konečnej správy), že prepracovaná konečná správa neobsahuje vyčíslenie odpočítateľných položiek, ktoré zaťažujú získaný výťažok zo speňaženia zálohu v zmysle § 28 ZKV v príslušnom znení, uviedol, že na túto námietku

neprihliadol, pretože jednak nebola uplatnená v rámci lehoty na podanie námietok a jednak preto, že uspokojovanie oddeleného veriteľa bude riešené v rámci rozvrhového uznesenia. Odvolací súd súhlasí s tým, že konkrétny spôsob uspokojenia nároku oddeleného veriteľa na oddelené uspokojenie, pokiaľ nebol uspokojený už skôr v priebehu konkurzu, bude až obsahom rozvrhového uznesenia, proti ktorému môže oddelený veriteľ podať odvolanie a v rámci neho namietať napríklad aj správnosť výpočtu sumy, ktorou má byť uspokojený jeho nárok, či (ako v tomto prípade) skutočnosť, že jeho pohľadávka s právom na oddelené uspokojenie nebude vôbec uspokojená. Právoplatne schválená konečná správa vyriešila s konečnou platnosťou výšku odmeny a výdavkov správcov, výšku pohľadávok proti podstate (nákladov správy) a výšku sumy určenej na rozdelenie v rámci rozvrhu. Z odvolania Slovenskej konsolidačnej, a.s. a jej ďalších vyjadrení v odvolacom konaní vyplýva, že tieto náležitosti konečnej správy nespochybňuje. Nesúhlasí však s tým, aby celý výťažok zo speňaženia majetku zabezpečujúceho jeho pohľadávku, ktoré realizoval terajší správca, bol použitý na úhradu doposiaľ neuhradených pohľadávok proti podstate a odmeny terajšieho správcu. Uvedené odvolací hodnotí ako prípustné námietky proti rozvrhovému uzneseniu, s ktorými je potrebné sa vecne vysporiadať.

31. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne aplikoval príslušné ustanovenia ZKV v znení účinnom do 31. júla 2000, keďže podľa prechodného ustanovenia § 70b ods. 1 ZKV platí, že konania začaté pred 1. augustom 2000 sa dokončia podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak. Výnimkou je ustanovenie § 28 ods. 1 ZKV, ktoré sa aplikuje v znení, ktoré zaviedla novela účinná od 1. augusta 2000 (zákon č. 238/2000 Z. z.), čo explicitne vyplýva z odseku 2 prechodného ustanovenia § 70b. Ustanovenie § 28 ods. 2 ZKV, ktoré o. i. konkretizuje odpočítateľné položky sa aplikuje v znení účinnom do 31. júla 2000.

32. Podľa § 28 ods. 1 ZKV veritelia pohľadávok, ktoré boli zabezpečené záložným právom alebo zádržným právom, prípadne obmedzením prevodu nehnuteľností alebo zabezpečovacím prevodom práva (ďalej len „oddelení veritelia“), majú pri speňažení právo, aby ich pohľadávka bola uspokojená z výťažku predaja majetku, ktorým bola zabezpečená. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia výťažok zo speňaženia veci alebo pohľadávky do výšky zabezpečenej pohľadávky správcu vydá so súhlasom súdu konkurzným veriteľom po odpočítaní nákladov správy, speňaženia, vydania výťažku a odmeny správcu. V prípade, že sa výťažok z predaja veci alebo pohľadávky vydá viacerým oddeleným veriteľom, podieľajú sa na uvedených nákladoch pomerne. Ak zabezpečená pohľadávka nebola takto plne uspokojená, považuje sa jej neuspokojená časť za pohľadávku prihlásenú podľa § 20.

33. Podľa § 31 ods. 1 ZKV nároky na vylúčenie veci z podstaty (§ 19 ods. 2), pohľadávky proti podstate (§ 31 ods. 2), nároky na oddelené uspokojenie (§ 28), nároky podľa § 5 ods. 2, nároky podľa § 9b ods. 3 a pracovné nároky (§ 31 ods. 3) možno uspokojiť kedykoľvek v priebehu konkurzného konania. Iné nároky možno uspokojiť len podľa právoplatného rozvrhového uznesenia.

34. Podľa § 31 ods. 2 ZKV pohľadávky proti podstate vzniknuté po vyhlásení konkurzu sú nároky na náhradu nákladov spojených s udržiavaním a správou podstaty vrátane nároku správcu na úhradu odmien a výdavkov, dane, poplatky, cla a pohľadávky z realizovaných štátnych záruk, neoprávnene použitých alebo zadržaných prostriedkov štátneho rozpočtu a rozpočtov štátnych fondov, ak ich splatnosť nastala v priebehu konkurzného konania, a ďalej nároky veriteľov zo zmlúv uzavretých správcom, ako aj nároky na vrátenie plnenia zo zmluvy, od ktorej sa odstúpilo podľa § 14 ods. 3 písm. a).

35. Podľa § 32 ods. 1 ZKV v rozvrhu sa uspokojia pohľadávky v tomto poradí:

- a) výdavky a odmena správcu;
- b) pohľadávky proti podstate (§ 31 ods. 2) s výnimkou daní, poplatkov, cla a pohľadávok z realizovaných štátnych záruk, neoprávnene použitých alebo zadržaných prostriedkov štátneho rozpočtu a rozpočtov štátnych fondov, nároky podľa § 5 ods. 2, § 9b ods. 3 a § 31 ods. 3;
- c) peňažné náhrady vyplatené zamestnancom z garančného fondu, poistné na zdravotné poistenie, poistné na nemocenské poistenie, poistné na dôchodkové zabezpečenie, príspevkov na poistenie v nezamestnanosti, príspevkov do garančného fondu, ktoré vznikli v priebehu konkurzu;

d) dane, poplatky, clá a pohľadávky z realizovaných štátnych záruk, neoprávnene použitých alebo zadržaných prostriedkov štátneho rozpočtu a rozpočtov štátnych fondov podľa § 31 ods. 2.

36. Podľa § 32 ods. 2 ZKV po úplnom uspokojení pohľadávok podľa odseku 1 sa uspokojia aj ostatné nároky v tomto poradí:

- a) pohľadávky majiteľov hypotekárnych záložných listov a komunálnych obligácií vydaných bankou vykonávajúcou hypotekárne obchody a pohľadávky veriteľov z kúpnych zmlúv na nákup jatočných zvierat, mlieka, ovocia a zeleniny od ich výrobcov (pohľadávky prvej triedy);
- b) ostatné nároky úpadcových zamestnancov z pracovnoprávneho vzťahu alebo z obdobného pracovného vzťahu za posledné tri roky pred vyhlásením konkurzu, pohľadávky výživného, dane, poplatky, clá a pohľadávky z realizovaných štátnych záruk, neoprávnene použitých alebo zadržaných prostriedkov štátneho rozpočtu a rozpočtov štátnych fondov (pohľadávky druhej triedy);
- c) poistné na zdravotné poistenie, poistné na nemocenské poistenie, poistné na dôchodkové zabezpečenie, príspevok na poistenie v nezamestnanosti, príspevok do garančného fondu, ktoré vznikli najneskôr tri roky pred vyhlásením konkurzu, pohľadávky Fondu ochrany vkladov vo výške vyplatených náhrad vkladateľom 4d) (pohľadávky tretej triedy);
- d) ostatné pohľadávky (pohľadávky štvrtej triedy) s výnimkou pohľadávok podľa písmena e);
- e) pohľadávky zo zmlúv, ktoré obsahujú záväzok podriadenosti 4e) (pohľadávky piatej triedy).

37. Podľa § 32 ods. 3 ZKV, ak nemožno plne uspokojiť pohľadávky toho istého poradia, uspokojia sa pomerne.

38. Podľa § 44 ods. 1 písm. d) ZKV súd uznesením zruší konkurz, v ktorom nedošlo k potvrdeniu núteného vyrovnania, ak zistí, že majetok úpadcu nepostačuje na úhradu výdavkov a odmeny správcu, pričom sa neprihliada na veci a pohľadávky vyľúčené z podstaty.

39. Z vyššie citovanej zákonnej úpravy nevyplýva žiadny konkrétny návod, ako postupovať v prípadoch ako je tento, kedy po činnosti bývalého správcu, ktorý speňažil väčšinu majetku konkurznej podstaty, vrátane väčšej časti majetku zabezpečujúceho pohľadávku odvolateľa (§ 28 ZKV), nezostal žiadny výťažok zo speňaženia (okrem sumy 109,01 eura, ktorá bola použitá na úhradu nákladov konkurzu) a nový správca speňažil už len malú časť tohto majetku, pričom ním dosiahnutý výťažok určený na rozdelenie (v zmysle schválenej konečnej správy) nepostačuje na uspokojenie odmeny správcu a doposiaľ neuhradených pohľadávok proti podstate a zároveň aj na (aspoň čiastočné) uspokojenie odvolateľa ako oddeleného veriteľa. Z prepracovanej konečnej správy, ktorú konkurzný súd schválil uznesením zo dňa 17. júna 2025, dokonca vyplýva, že terajší správca vedome znížil sumu, do ktorej mohol požadovať odmenu (resp. na neho pripadajúcu časť odmeny správcov) tak, aby bolo možné uspokojiť všetky doposiaľ neuhradené pohľadávky proti podstate a tiež súdny poplatok za skončenie konkurzného konania. Aj keď podľa názoru odvolacieho súdu z ustanovenia § 31 ods. 1 ZKV v znení účinnom do 31. júla 2000 nevyplýva žiadne konkrétne poradie, v akom by sa mali uspokojovať (či už v priebehu konkurzu alebo až v rámci rozvrhu) tam vymenované nároky, prednostné uspokojenie pohľadávok proti podstate možno vyvodiť z toho, že v zmysle § 31 ods. 2 ZKV ide o pohľadávky, ktoré vznikli až v priebehu konkurzu, pričom odvolací súd považuje za nemysliteľné, aby tieto pohľadávky ostali neuspokojené v situácii, keď to dosiahnutý výťažok speňaženia umožňuje. Zmyslom konkurzu nie je vytvárať ďalšie dlhy, ktoré nikdy nebudú splnené, keďže dôsledkom splnenia rozvrhového uznesenia je zrušenie konkurzu a následný výmaz úpadcu z obchodného registra, teda jeho zánik. Z ustanovenia § 32 ods. 1 ZKV vyplýva, že nároky na náhradu nákladov spojených s udržiavaním a správou podstaty sa v rozvrhu uspokojujú v poradí hneď po odmene a výdavkoch správcu, z čoho tiež možno usudzovať na potrebu ich prednostného uspokojenia.

40. Odvolací súd nevidí riešenie vzniknutej situácie ani v tom, aby doposiaľ neuhradené pohľadávky proti podstate boli uspokojené na úkor priznanej odmeny terajšieho správcu, či aby ich správca (v rámci podnikateľského rizika) znášal zo svojho. Terajší správca po svojom ustanovení do funkcie okrem speňaženia zostávajúceho majetku vykonal množstvo úkonov potrebných na to, aby jednak vymohol od predchádzajúceho správcu ním získaný výťažok (čo sa mu napokon nepodarilo z dôvodu úmrtia

bývalého správcu a skutočnosti, že všetci jeho dedičia odmietli dedičstvo) a jednak speňažil zostávajúci majetok konkurznej podstaty. Zároveň musel práčne zrekonštruovať celý správcovský spis, ktorý mu bývalý správca neodovzdal ani po viacerých urgenciách a ďalšou komplikáciou v predmetnom konkurze bola nespolupráca správkyne konkurznej podstaty bývalého správcu. Odvolací súd považuje za nespravodlivé, aby za niekoľkoročnú aktívnu činnosť, navyše vykonávanú za mimoriadne neštandardných podmienok, bol terajší správca „odmenený“ tým, že bude z vlastných prostriedkov platiť výdavky konkurznej podstaty, ktoré boli schválením konečnej správy uznané za oprávnené vynaložené. Odvolací súd zdôrazňuje, že rovnako ako odvolateľ nebudú uspokojení ani ostatní oddelení veritelia, u ktorých speňaženie majetku zabezpečujúceho ich pohľadávky realizoval ešte predchádzajúci správca.

41. Napokon odvolací súd nevidí riešenie ani v zrušení konkurzu podľa § 44 ods. 1 písm. d) ZKV, keďže v predmetnom konkurze neboli splnené podmienky vyžadované týmto zákonným ustanovením (nejde o prípad, kedy majetok úpadcu nepostačuje ani na úhradu odmeny a výdavkov správcu). Riešenie, ku ktorému dospel konkurzný súd v napadnutom rozvrhovom uznesení, považuje odvolací súd za jediné možné v situácii, kedy vinou bývalého správcu nie je k dispozícii čistý výťažok zo speňaženia prevažnej časti majetku konkurznej podstaty, čo je okolnosť, ktorú terajší správca nijako nezavinil.

42. Pokiaľ ide o námietky týkajúce sa spôsobu výpočtu čistého výťažku pre oddeleného veriteľa, odvolací súd sa nimi podrobnejšie nezaoberal, keďže dôsledná aplikácia pravidiel zakotvených v ustanovení § 28 ods. 2 ZKV v tomto konkrétnom prípade ani nie je možná (tieto pravidlá by sa mali správne aplikovať na celý majetok slúžiaci na zabezpečenie pohľadávky oddeleného veriteľa, a nie len na jeho určitú časť) a zároveň pri akomkoľvek spôsobe výpočtu vyvstáva rovnaký problém, a to že výťažok určený na rozdelenie nestačí na uspokojenie (ani čiastočné) pohľadávky oddeleného veriteľa (odvolateľa).

43. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil napadnuté rozvrhové uznesenie konkurzného súdu ako vecne správne rozhodnutie.

44. Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné dovolanie (§ 419 CSP a contrario).